

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14074/2023
10.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Добриле Страјина, Надежде Видић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Аца Настасијевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Вукојица Секулић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 106/2023 од 14.03.2023. године, у седници одржаној 10.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 106/2023 од 14.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 106/2023 од 14.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 106/2023 од 14.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 869/2022 од 28.12.2022. године, у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, и обавезана је тужена да тужиоцу на име парничних трошкова накнади износ од 60.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа

износ од 50.000,00 динара. Утврђено је да је тужена 15.05.2021. године, у канцеларији пријемног ходника у ПС у Кладову, реметила јавни ред и мир, вређањем тужиоца као службеног лица у вршењу службене дужности, те повишеним тоном упутила речи увреде службеницима ПС у Кладову па и тужиоцу, да је тужена правноснажном пресудом Прекршајног суда у Неготину, Одељење у Кладову у предмету ПР 1071/2021 од 01.06.2022. године, оглашена кривом и одговорном за учињено дело из члана 22. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђена на плаћање новчане казне у износу од 50.000,00 динара, да је наведене речи тужена упутила тужиоцу, а који ничим није изазвао такво понашање тужене и доживео је омаловажавање своје личности због чега је претрпео душевне болове услед повреде угледа и части.

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 200. Закона о облигационим односима (који се односи на право на правичну новчану накнаду за различите видове нематеријалне штете и начин одређивања те накнаде), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је оценио да су нижестепени судови, према чињеницама утврђеним у овој правној ствари, донели одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног суда.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је закључио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.09.2022. године, ради накнаде нематеријалне штете. Вредност предмета спора је износ од 70.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић